

Ett dynamiskt mönster med luft och rymd

Svartvitt är Rolf Thelanders uttryckssätt, vilket manifesteras i hans aktuella emaljutställning.

Rolf Thelander har ett intresse för den tecknade linjen som har varat ända sedan han började teckna för Erik Idar, konstnären som hade stor betydelse för Västerås konstliv under 1950- och 1960-talet.

Han är född och uppvuxen i Västerås och bodde kvar här med sin familj fram till 1987. Några år på 1980-talet drev Thelander Galleri Dodeskaden i huset som numera hyser restaurangen Å. Hans sparsmakade urval av konstnärer, med bland andra Henri Michaux, lockade ingen bred publik. Han sökte visa själsfränder som, liksom han, upplevde den tecknade linjens rus och magiska uttryckskraft. Han visade då även egna tuschteckningar.

I sin ungdom pendlade Rolf Thelander

konst

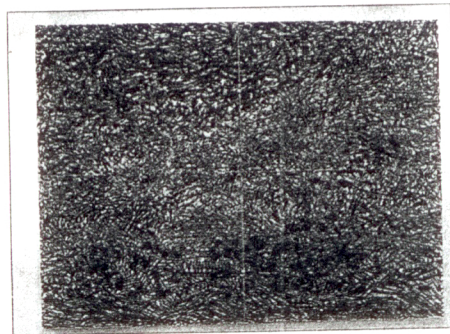
Rolf Thelander

Var: Konstnärsföreningen

När: Till den 18 maj

mellan Danmark och Västerås i åtta år. Han valde med omsorg sina lärare och på Lennart Rodhes råd sökte han sig till konsthögskolorna i Århus och Köpenhamn. Där hade han Palle Nielsen, en av Danmarks bästa pedagoger och mest uppskattade grafiker som lärare. Med tiden förde intresset för den målade linjen honom även till Kina där han studerade kalligrafi.

Sedan många år bor han i Västergötland, i Tidaholm där han arbetar med både grafik och emalj. Han flyttade för att få arbeta på Tidaholms litografiska verkstad. Han tecknar i stort format och med glaspulver när han gör

Kraftpaket. Emaljer i svartvitt är Rolf Thelanders uttryckssätt.

FOTO: KRISTINA MEZEI

emaljer. I en av landets äldsta verkstäder i Kinnahult söder om Borås bränner Rolf Thelander numera sina stora plåtar. Det ritade mönstret liknar klotter eller automatisk teckning. Det smälts fast i ugnen och får en särskild skärpa.

De ibland riktigt stora emaljplåtarna täcks av ett virrvarr av linjer, rytmisk upprepade och grupperade, ett intrikat mönster med liv, dynamik, luft och rymd. Än dominerar den bländande vita färgen, än den glänsande svärtan. Det vilar något kompromisslöst över dessa bilder. Thelander har valt bort färgens sinnlighet och referenser till den omgivande världen. Mönstrets framstörtande spontanitet och intimitet griper direkt tag i betraktaren och motsäger det stora formatet.

Det filosofiska allvaret och gestmåleriets abstrakta självbespeglning erinrar om 50-talets upphöjda stämningar i måleriet – något som senare definitivt raserades av popkonsten.

Emalj är ett tåligt material när det bränns på detta sätt. I utsatta offentliga miljöer med numera ofta färgstarka fondväggar passar dessa svartvita bilder som dynamiska kraftpaket bra.

KRISTINA MEZEI